Si quiſ venit ad
nos. Cum iohes
apud epheſum balne
as lauandi gratia in-
traret· ꝛ videret che-
rintū: exiuit dicēs: fu-
giamus hinc· ne bal-
neꝫ ipſe corrūpāt nos
in quibus cherinthuſ
lauat᷑ veritatis inimi
cus· fecit ergo qꝺ do-
cuit. Tanta em̄ apo-
ſtoli atqꝫ eoꝝ diſcipu
li tunc i religione cau
tela vtebant᷑: vt nec
verbi quidē ꝯmunio
nem cū aliquo eoꝝ q̄
a veritate deuianerāt
habere paterent᷑.
Nec aue ei dixe.
Quia ſignū videt᷑ cō
ſenſus erroris· hoc eī
dicim⁹ amicis: quoꝝ
opa nobis placent· ꝛ
vos ſi forte decepti n̄
eſſetis· aliȷ̄ forſan ꝑ ta
lem veſtrā familiari-
tatē poſſent decipi· q̄
crederēt illos placere
vob: ꝛ ſic crederēt illiſ
Plura ꝛc. Intel-
ligite hāc admonitio
nem vobis· fore per
vtilem· quia ad con-
firmationem illius de
creui etiam venire ad
vos· nec tn̄ ex toto in-
terim potui ſilere.
Salutāt te. Si
cut aduerſariȷ̄ſ verita
tis aue ꝓhibet dicere
ita ecōtra electos ex ꝑ
ſona electoꝝ ſalutat.
C. III.
Gaio. Gai⁹ fide
chriſti ſuſcepta· bon⁹
i actibus· ꝑdicatores
ꝛ auditores verbi dei
ſuſcipiebat· ꝛ de facul
tatibus miniſtrabat·
ſicut in epiſtola decla
rat᷑. Commēdat autē
hoſpitalitatē· ꝛ ne ab
ea deſiſtat exēplo ꝛ in
ſtinctu diotrepis inui
tat· diotrepes em̄ aſſe
rebat inutilem eſſe ho
ſpitalitatem.
Videt᷑ gaius fuiſſe
corinthius. vn̄ paul⁹
Gratias ago deo meo
ꝙ nemineꝫ veſtrū ba
ptizaui niſi criſpum ꝛ
gaium. Et alibi. Sa
lutat vos gaius ho-
ſpes me⁹· ꝛ toti⁹ eccl̄ie

De omibus oratione facio ꝛc. Sicut nunc abūdat tibi· ꝛ bona volūtas largiendi indigentibus· ꝛ facultas operū: ita ſemper virtutibus plenam domino adiuuante vitam ducere poſſis.

Gauiſus valde. Indecēs eſſet· ſi deficiēte fide modo dolerem: de q̄ hactenus gaudebā· ꝛ ideo nō tantum ꝓpter ſalutem tuā: ſed etiam ꝓpter meam autoritatē inſiſte hoſpitalitati.

Maiorem horum. Ideo gauiſus ſum· quia hoꝝ fratrū venientiū

† vnus eni᷑ verus deus ſunt pater ꝛ filius· non
ē filius poſterior· nō ē minor patre.
doctrina: † hic ꝛ filiū ꝛ patrem ha
† qn̄quidem ꝑ hanc doctrinā ꝛ hic ꝛ i futuro de
us habetur· ꝛ nō ꝑ doctrinā illoꝝ· ergo ſiquis.
bet. † Si qs venit ad vos· ꝛ hanc
† nō tantū nō aſſentiatis: ſed nec ad horā recipi
atis· nedum hoſpitales eſſe vultis· ꝑ mala colloqꝫ
colloquia corrūpātur bonos mores veſtri.
doctrinam non affert· † nolite reci
pere in domuꝫ eum: nec aue ei di
ſ ſcōm ꝙ vox ē iſtituta· ꝯmunē ſe oňdit cū illo.
alioquin ſimulatio ē: q̄ in xp̄ianis eſſe nō debet.
xeritis. Qui enim dicit illi aue: cō
municat operib⁹ illius malignis
ſ de ꝯmonitione eiuſdem rei· vel forſitan etiā de
aliis.
Plura habens vobis ſcribere:
ſ ꝑ ſcripturā que nō adeo vos ꝯmouebit
quantū vita ꝛ preſentia magiſtri.
nolui ꝑ cartam ꝛ atramentum ſcri
bere. Spero enim me futurum a-
† inſtruēdos ¦ meuꝫ ¦ veſtrū inſtruendū· vel
ad os illoꝝ peruerſoꝝ obſtruendū
pud † vos ꝛ ¦ os ad ¦ os loqui: vt
ſ illis ꝯfuſis· veſtra fide ꝯfirmata.
gaudium veſtrum plenū ſit. Sa-
† vel ad literā vel forſitan filiū alteri⁹ metropo
lis eccleſie·
lutant te † filię ſororis tuę electę.
ſ qꝺ ego ex parte mea dico.
Gratia tecum.

Prologus in terciā Johannis
cano.
Gaiū pietatis
cauſa extollit atqꝫ vt in
ipſa pietate maneat ex
hortat᷑. diotrepeꝫ impietatis ꝛ ſu
ꝑbię cauſa obiurgat: demetrio aūt
bonum teſtimoniū perhibet cum
fratribus vniuerſis.
ſ ego
Senior ga
io chariſſimo quē
† nō tpalium bonoꝝ gra
tia· ſed ꝓpter eterna.
ego † diligo in ve
ritate Chariſſime
† hoc a domino crebris precib⁹ exopto· vt qꝺ be
ne agis· bene ꝑficias
de omnib⁹ orationē facio † pſpere
† corpore ꝛ animo ¦ ꝓficit in elemoſinarū ope
ribus ſ vt ſicut anima valeas ꝛ corpore.
ingredi· † valere: ſicut pſpere ¦ agit
ſ interna ſ mētis intentio.
anima tua. Gauiſus valde ſū ve-
ſ a te ſ peregrinis
nientibus fratribus ꝛ teſtimoniū
† vere charitati· que nō ceſſat ab opere ¦ tā ſte
ꝑhibētibus † veritati tuę: ¦ ſicut tu

dioſe reddunt teſtimoniū· ꝙ̄ ſtudioſus tu es ad
bene operandū.
in veritate ambulas. Maiorem
horum non habeo gratiam: ꝙ̄ vt
ſ ſcōm fidē ſ vera fide
filios meos audiā in veritate am
bulantes. Chariſſime fideliter fa-
cis quidquid oparis in fratres: ꝛ
ſ a quib⁹ nihil expectas tpale ſ quos nō noſcis
hoc in pegrinos· qui teſtimoniuꝫ
† operibus miſericordie ¦ ꝛ ita exēplo tuo alii
incitātur ad hoſpitalitatē.
reddiderūt † charitati tuę ¦ in ꝯſpe
ſ dū apud te ſūt
ctu eccleſię· quos benefaciens
† ad alia loca ad que volūt ire ¦ i miniſtris deū
honoras.
† deducis ¦ digne deo. Pro nomi
† alienati a rebus ꝓpriis ¦ vt anxietate famis
cogerent᷑ negare fidem.
ne eniꝫ eius † pfecti ſunt· ¦ nihil ac
† ſuis contribulibus ¦ qui poſſumus ſupplere
indigentiam eoꝝ.
cipientes † a gentilibus. ¦ Nos er
† i· domeſticos fidei
go debemus ſuſcipere † huiuſmo-
† qui nō ſufficim⁹ predicare ¦ predicāde fidei.
di· vt † cooꝑatores ſimus ¦ verita-
tis. Scripſiſſem forſitan eccleſię
ſ appetit ſ dominari
ſed is qui amat primatum gerere
† noſtrā autoritatē ſ noſtrā epiſtolā.
in eis diotrepes· non † recipit nos
† q2 depraūat nos· ꝛ noſtra ſcripta ¦ pateſaciā
† Propter hoc ſi venero ¦ ꝯmone
am eius opera quę facit: verbis
ſ mēdacia ꝛ errores aſſerētibus
malignis garriens i nos. Et qua
† ꝙ mihi detrahit· ꝙ hoſpitalitatē diſſuadet.
¦ ad damnationē ¦ qꝺ predicat agit.
ſi ei † iſta non ¦ ſufficiāt· ¦ neqꝫ ipſe
ſ indigētes.
ſuſcipit fratres: ꝛ eos qui ſuſcipi-
† ne impendāt curā humanitatis ¦ tā ſuſcipien
tes ꝙ̄ ſuſceptos ¦ nō de ꝯſortio fideliū· ſed de
loco vbi ꝯueniunt.
unt † prohibet ꝛ ¦ de eccleſia ¦ eijcit
ſ quidquid ille dicat tu.
Chariſſime noli imitari malum:
ſ q2
ſed qꝺ bonum eſt. Qui benefacit
ex deo eſt: qui autē malefacit non
ſ ꝙ ſuſcipiat
videt deum. Demetrio teſtimoni
ſ ad eū veniētib⁹ ꝛ recedētib⁹
um redditur ab omnibus: ꝛ ab ip
ſ a deo † ad ꝯmendationē hoſpitalitatis
ſa veritate. Sed ꝛ nos † teſtimoni
† illi ¦ per alia teſtimonia mea q̄ ꝓbaſti vera.
um † perhibemuſ: ꝛ ¦ noſti quoniā
teſtimonium noſtrum verum eſt.
ſ de ꝯmendatione elemoſine ꝛ de aliis etiam.
Multa habui ſcribere tibi dn̄e:

nō habeo maiorē gra
tiam· i· quādo fratres
veniūt ad me· in nul-
lo facto vel verbo eo
rū magis gaudeo: ꝙ̄
de hoc ꝙ annunciant
filios meos quos pre
dicādo vel baptizan
do genui: veritatē re-
cte fidei ꝛ bonę opati
onis obſeruare.
Chariſſime fide.
Ideo n̄ debes defice
re ab hoſpitalitate ꝛ
elemoſinis: q̄dq̄d eni
oparis in fratres fide
liter· i· ſicut fidelis· i· ſi
cut decet fideleꝫ facis
non ꝓ vana gloria.
Sed fidē tuam operi
bus oſtendis.
Pro nomie eni
eius. Qui vere ſūt
honorandi· non enim
ꝓ ſuis ſceleribꝫ expul-
ſi ſūt a patria: ſed ſpō
te pfecti ſunt ꝓ nomie
chriſti ampliando· et
ꝓ noīe eius patiendo
Nos ergo debe.
Johannes omnia di
miſerat: ꝛ ſe diuitibuſ
ꝯnumerat: vt alacrio
res reddat ꝛ ꝓmptio-
reſ ad commiſeredum
paupibus.
Scripſiſſem for
ſitan ꝛc. Perſeue
rare debes in elemoſi
na quia vtilitatem tā
tam in ea intelligo: ꝙ
nō ſolum tibi· ſed etiā
toti eccleſię ſcripſiſſeꝫ
de ꝯmendatione ele-
moſinę· ſed hac neceſ
ſitate dimiſi: q2 diotre
pes nō curat noſtram
autoritatē· diotrepes
hereſiarcha illi⁹ tpis
noua docēdo pricipa
tū ſibi vſurpabat· dio
trepes ſpecioſe iſulſus
ſiue decor inſinuās in
terptat᷑: vt pfidiā cor
dis etiā noīe ſignet.
Eccleſię. Illi eccle
ſię q̄ forſitan· i· dubi
tatiue eſt eccleſia· ꝛ vt
ꝑ obſeruatōeꝫ elemo
ſinę mereret᷑ pfecta fie
ri eccleſia ſcripſiſſem
Commoneam.
Id ē· i omniū noticiā
manifeſtius arguēdo
ꝓducā quoꝝ exēplar
nuſqꝫ habet: ſed facit
ea ꝛ noua inuenit. garriēs falſis rationibus vtens· in nos ꝯfutandos· ꝛ ſic ad vos a fide retrahēdos.

Nota ſicut linguas detrahentiū nr̄o vicio nō debem⁹ excitare ne ꝑeant ita ꝑ ſuā maliciā excitatas debem⁹ eq̄nimiter tolerare: vt meritū nobis cre ſcat. aliqn̄ etiā ꝯpeſcere: ne dū de nobis diſſeminant: eoꝝ qui audire bona poterant corda corrumpāt.

Demetrio teſti. Qꝺ bo nā illū velit imitari apit: vt imitet᷑ demetriū

vt ſimili laude omniũ poſſit ⁊ ipſe dignus exiſtere.

Pax tibi. Amicis gratiã pacis ⁊ ſalutis mãdat: vt veritatis inimicos a ſalute monſtret extraneos.

Judas. Qui ⁊ thadeus ꝯtra eoſdeʒ fidei corruptores ſcribit · quos petrus ⁊ iohannes in ſuis damnant epiſtolis. Intendit aũt ꝯmonere fideles ne ꝯſentiant ꝑuerſoribus: quia fidei ⁊ caſtitatis gratia retrahebant.

Seruus iheſu fra. iaco. Non diſplicet chriſto · nec diſcordat a iacobo mea ꝑdicatio.

Conſerua. et uo. Vocat ꝯſeruat · diligit filios ⁊ mēbra dei facit.

Miſericordia uobis. Si deus cepit miſereri vobis ꝯdonando delicta: impleat miſeꝛiam ſuper addendo bona · ducē do ad eterna. Si ē reconciliatus inimicis · eternã pacē det factis amicis in qua in nullo ab eo diſſentiatis.

Dilectiſſimi. Ego qui veſtre ſaluti ꝓuidere habui neceſſe (ꝓpter pſeudo qui vobis ſe ingerũt) ſcribēdi vobis admonitiones de veſtra ſalute ꝯmuni · i · de fide que ē tam mea ſalus q̃ veſtra ⁊ omnium fideliũ ſcilicet fides que ꝑ dilectionē operatur. Ego dico faciens omnē ſollicitudinē ſcribēdi vobis · i · omnia que ptinent ad ſollicitũ. Pro ꝑ vobis · diſputo contra ſeductores veſtros ⁊ vt vobis ſciatis ꝓuidere ſcribo vobis de illis · detego nequitias eoꝝ · oſtendo vobis qualiter fidē ⁊ dilectionem debeatis tenere: ⁊ cũ ſim ita ſollicitus ꝓ vobis: admonitionē meam recipere debetis. Ego dico deꝓcans n̄ ſupaddi aliam fidem veſtre fidei. Sed ſancte fidei ſemel tradite vobis et omnibus ſanctis ab apoſtolis · ſupcertari vſq3 ad mortē: vt pro ea ſi neceſſe eſt moriamini · ⁊ ideo ſcripſi · vt ſcirem ſtatum veſtre fidei · ⁊ meã ſollicitudineʒ oſtenderem vobis · ⁊ ſic in fide ꝯfirmaremini.

Gratiã trãſferẽtes. Duritiam ⁊ diſtrictionē legis que dicit oculuʒ ꝓ oculo · dentem ꝓ dente · temꝑat gratia euangelij · in quo purgant' ſcelera ꝯmiſſa ꝑ penitentiam ⁊ elemoſine fructus. Sed hanc gratiã transferunt in luxuriam · qui nunc tãto licentius peccant quãto minus vident ſe aſperitate legis de facinoribus examinari.

Soluʒ domina. Pater cũ filio ⁊ ſpiritusancto ſolus dominator filius cum patre ⁊ ſpiritusancto ſolus dominator. ſpiritusſanctus cũ patre ⁊ filio ſolus dominator. Quicũq3 ergo hereticus patrē chriſti verum deum bonum ⁊ iuſtũ negat: ſolum dominatorē ⁊ dominũ noſtrum negat. q̇ iheſum filiũ dei eſſe negat · ⁊ hic dñatorē ſolũ ⁊ dñm nr̄m negat. Qui ſpũſſan

ſed nolui ꝑ atramentum ⁊ calamũ ſcribere tibi. Spero autē protin⁹
ſmeũ loqui ad os tuũ · vel ad os diotrepis obſtruendũ ·
te videre: ⁊ os ad os loquemur.
†ab illo diotrepe ⁊ ab oib⁹ maliſ ſic tibi pax. ‡quaſi qđ te doceo: doce alios.
†Pax tibi · ſalutant te amici ‡ſalu
ſvel ꝑ nomē
ta tu amicos nominatim.

Prologus in epiſtolã ca · Jude.

Judas frater iacobi de ſepteʒ catholicis vnã ꝑuam epiſtolam reliquit. Et q̃a de libro enoch qui apochrifus eſt · in ea aſſumpſit teſtimonium · repudiat' a quibuſdam: tamen auctoritate ⁊ vetuſtate ⁊ vſu meruit inter ſanctas ſcripturas ꝯputari.

Epiſtola cano. Jude apoſtoli.

†ꝯfitens tã verbo q̃ facto ‡ꝯmēdatio ꝑſone
†**Judas** ‡**ſeruus ihe**
†natura · fide · doctrina · vita ‡qui ſunt menbra dei · qui deũ habēt patrem ⁊ patronum.
ſu chriſti · †frater iacobi · ‡his qui
†ꝓpter fidē ⁊ opera ‡qui ꝑ filium habent acceſſum ad patrē.
in deo patre †dilectis · ⁊ ‡in chri
†ꝯtra ꝑuerſores ‡ad hanc dignitatē · ad eternam gloriam.
ſto iheſu †conſeruatis ⁊ ‡vocatis.
Miſericordia vobis ⁊ pax ⁊ charitas adimpleatur. Dilectiſſi
ſvel faciēs
mi omnem ſollicitudinem habēs ſcribendi vobis · de ꝯmuni veſtra ſalute neceſſe habui ſcribere vo
ſvos
bis: deprecans ſupcertari ſemel
†vobis a ſanctis ‡ideo neceſſe habui · quia · ſſub ſpecie religionis · quaſi fidē iheſu ꝑdicent.
†tradite fidei ſancte. ‡ Subitroie

ctipotentie detrahit: ⁊ hic ſolum dominatorē ⁊ dominũ noſtrum negat'.

Omnia. Omnia arcana fidei · ⁊ nõ habetis opus recētia quaſi ſanctiora a nouis audire magiſtris · i · ꝑfecte ſatis omnia que ſciēda ſunt de f. de ⁊ ideo nõ eſt opus vt audiatis illos.

Quoniã iheſus. Cõfutatis hereticis · deinde vt reuocet eos qui crediderant malignis ⁊ impijs: oſtendit quãta ſit magnitudo domini quē negant · oſtendens q̓ ipſe ē qui eduxit populum iſrael ex egipto.

†humane ſa piētie ‡ignoti deo ⁊ ſanctis.
runt enim †homines impij ‡quidã
†ab eterno in preſcientia dei precurſi ſunt iuſto dei iudicio vt ſordeſcerēt · ⁊ alios ī ſordes precipitarent · ⁊ inde iudicabunt ad mortē.
qui olim †ꝓſcripti erant in hoc iu
†vel dñi ſipſi dico impij diuina ſcriptura quodam dolo vtētes ad deſtruendũ cultũ dei.
dicium impij · †dei noſtri gratiam transferentes in luxuriã · ⁊ ſolum
†tam volentiũ q̃ nolentiũ ‡ſingulariter chriſtianoꝝ.
†dominatorē ⁊ ‡dominũ noſtruʒ
†cũ patre ⁊ ſpiritusancto ‡ſaluatorē noſtrum ſregem noſtrũ ‡⁊ quia illi negāt ⁊ volūt vos īducere vt negetis · ꝯtra illoſ volo vos cōmonere
†iheſum ‡chriſtũ negãtes. ‡Com
monere autē vos volo ſcientes ſe
†nõ filì⁹ naue · ſed domin⁹ noſter: qui nõ a partu virginis initiũ habuit · ſed erat deus eternus qui natus de virgine nomē iheſus accepit.
mel omnia · q̃m †iheſus populum
†primo humiles ‡poſtea murmurãtes
de terra egipti †ſaluãs · ‡ſcđo eos
†verbis moyſi in heremo ‡per ſerpētes · ⁊ alijs modis.
qui non †crediderunt ‡perdidit.
†quoꝝ natura ⁊ potētia maior ‡ꝑ humilitatē ꝑ obedientiam.
†Angelos vero qui ‡nõ ſeruauert
†quo ꝑ gratiam dei alijs principabant ſubiectis ſpiritibus ‡ꝑ ſuꝑbiam.
†ſuũ principatũ: ſed ‡dereliq̄runt
†celeſtem habitationē · ſpiritualē dei viſionem. ‡venturos ad iudicē cui reſiſtere vel aliquid occultare nõ poterũt.
†ſuũ domiciliũ · ‡in iudiciũ magni
†hui⁹ aeris iã dãnatos rehuat grauiorib⁹ penis
dei vinculis eternis ſub †caligine
†ideo etiam non ſunt imitandi. quia ex eoꝝ imitatione mors eterna ſequitur
reſeruauit. †Sicut ſodoma ⁊ go
ſſodome ⁊ g.
morra ⁊ finitime ciuitates ſimili
ſextra naturã
modo exfornicate ⁊ abeũtes poſt
ſmaſculoꝝ ſnõ debitã cōcubitui.
carnem alteram facte ſunt exēplũ
ſtꝑalem
ignis eterni penam ſuſtinentes.
†ſicut ſodomite ‡ſunt dãnandi ‡ſuã vel alioꝝ
†Similiter ⁊ ‡hi qui ‡carnē quidē
ſſicut populus nõ credens
maculant · dominationem autem

Dñi iheſus. Sicut filij iſrael clamãtes ad dñm ex egipto ſaluati ꝓpter ꝯcupiſcentiã quã in egipto habuerant diffidētes de potentia dei in heremo puniti ſunt: Sic iſti magiſtri immundicie et eoꝝ ſequaces qui per aquas baptiſmi de tenebris ignorantie exierunt credentes · ſi ad prioris vite ꝯcupiſcētias mēte redeunt: dãnantur. Sicut prius ꝑ fideʒ ⁊ bona opera merent' ſaluari: ſic ſecundo ꝑ murmurationem ⁊ immunditiam merēt' damnari. Vel ſecũdo · i · his ꝑdidit: quia malos ⁊ nunc ⁊ poſtmoduʒ punit. nã quos ꝑſentia mala n̄ corrigunt ad ſequentia ꝑducunt.

Angelos uero. Et vere non ſunt imitandi qui iheſum nõ verum deum ſed homineʒ de vtroq3 ſexu geniũ mentiunt'. Si enim angelis peccantibus non pepcit: nec hominibus ſuꝑbientibus parcit.

Non ſeruauerũt ſuum prin. Sic homines qui non ſeruant principatũ quo per gratiam adoptionis filij dei ſunt effecti. Sed relinquũt domicilium · i · vnitatem eccleſie · ī qua renati ſũt vel ſedes regni celeſtis quas accepturi erant ſi fidem ſeruarēt ⁊ ante iudiciuʒ grauiter: ⁊ grauius in vniuerſali iudicio damnabit.

Dei uinculis. Id ē. ſuperbia · ⁊ corde impenitenti · vel ſententia diuina que eos in perpetuum coartabit · vel vincula cupiditas infimarum rerum: qua vincti ad ſuperiora reuerti non poſſunt.

Sicut ſodoma. Dederat exemplum damnationis eorum: qui ſoluʒ dominatorē negant ꝯmemorato interitu infidelis populi · vel angelorum erigentium ſe contra deum · dat etiam exemplum pene illorum · qui domĩ gratiam transferunt in luxuriam · ꝯmemorans incendiũ ſodomoꝝ.

Exemplũ ignis. Id ē. ſignificatio eterne ꝯbuſtionnis · Sicut exarſerunt igne libidinis: arſerũt igne tꝑali · qui tꝑalis nõ fuit purgatori⁹ · Sed initium pene ⁊ ſignũ futuri.

Dominationē ſper. In minorib⁹ peccatis · maieſtatē blaſſemãtes